

змушена була покинути в дорослому віці, під тиском об'єктивних умов реального світу.

У кіберпросторі можна виражати свою думку без страху відкидання, конфронтації чи осуду тому, що інші люди є менш досяжними, і тому, що особистість самого комунікатора може бути замаскована.

Занурення у віртуальне середовище може бути обумовлено внутрішніми психологічними конфліктами, викликаними, наприклад, проблемами в особистому і сімейному житті. Занурюючись у віртуальну реальність, людина як би захищає себе від якихось проблем, тривоги, комплексів. Віртуальний світ може використовуватися як засіб компенсації невдач. Саме віртуальний світ дає ту волю дій, волю вираження думок, почуттів і емоцій, що у реальному житті найчастіше не завжди можливі. Також мережна залежність може бути наслідком психотравмуючої ситуації (втрата близької людини, роботи, родини і т.д.).

Найбільш негативний вплив інтернету на свідомість людини проявляється в тому, що уже можна не напружуватися у справі здобування знань. Інтернет виявляється формою заміщення інтелектуального потенціалу людства, яке у масі своїй стає все більш убогим. Штучний інтелект виявляється також і засобом уніфікації людей на основі пониження варіабельності їх інтересів і потреб. Розумна машина «вміє» нав'язувати стандартні потреби і життєві цінності.

Це може призвести до того, що мислення, яке лише обчислює стане єдиним дійсним і прийнятним способом людського мислення.

ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ ПІСНІ

Викл. Очкасов В. І., ПТКІСумДУ

У часи панування тоталітарного режиму в Україні великий пласт пісенного мистецтва залишався забороненим. У Галичині «забуттю» підлягали пісні Українських Січових Стрільців, Української Повстанської Армії, а також автори пісень, що виїхали за кордон. Упертим їх виконавцям загрожував тюремний термін – 10 років і більше. Та пісні, хай не всі, одначе лунали. Лише в піснях слово «стрілець» найчастіше замінювалось на «козак». Майже неймовірна історія сталася з широко відомою піснею «В сиром пироги». Як стверджує Михайло Головатий, заслужений працівник культури

України, цю пісню, але з іншим текстом, наспівував ще в 1949 році його старший брат. Потім довелось її чути від українських політичних спецпереселенців у Томській області та Омську в 1950-х роках – у різних варіантах, але обов'язково зі словами про стрільця, який любив Україну і «з сиром пироги». Не підлягає сумніву, що пісня народилася в Галичині. Адже в ній ідеться не про пиріжки і не про пиріг, а саме «пироги», як в Галичині називають вареники.

Згодом, із «показаними» словами і без згадки про Україну пісню співали як народну і самодіяльні співаки, і знамениті професіонали – серед них Д.Гнатюк, М.Кондратюк. Особливо пікантно, що навіть відомий Червонопрапорний ансамбль Радянської армії проніс її по світу...

Вже після здобуття незалежності в Івано-Франківській міській газеті «Західний кур'єр» 23 січня 1993 року майже непомітно пройшла замітка «А хто написав мелодію?». Невідомий досі Роман Вінтоняк зауважував: «У 1944-45 роках, будучи виховником куреня «Скуби», забезпечував стрільців тематичною літературою та редагував сатирично-гумористичний журнал «Шершень», де весною 1945 року й надрукував власний вірш «Із сиром пироги». А через деякий час із того віршу вийшла пісня. Хто, коли і як написав мелодію – я не знаю...». Далі автор називав прізвища людей, які можуть підтвердити його авторство. Там же він подавав первісний, оригінальний текст вірша.

Через багато років після цієї публікації Михайлу Головатому пощастило зустрітися з однією із тих осіб, що їх називав автор статті, – колишнім спеціальним кур'єром крайового проводу ОУН Стефанією Костюк. Вона підтвердила, що при зустрічі з Романом Вінтоняком у 1944 році в околицях Косьмача, він читав їй, а також Дарії Кошак свої вірші, в тому числі й той, що згодом стане піснею. Сумнівів не залишалось: «Із сиром пироги» – повстанська пісня.

А що ми знаємо про автора слів? Віхи його біографії встановив краєзнавець П.Арсенич.

Вінтоняк Роман («Левада») – член ООН з 1937 року, хорунжий і політвиховник УПА тактичного відтинку «Гуцульщина». Народився 21 листопада 1920 року в повітовому містечку Косові. 1939 року вступив до Львівського університету на юридичний факультет, та навчання перервала війна. З 1942 року – член повітового проводу ОУН Косівщина. Невдовзі перейшов у підпілля.

18 січня 1947 року «Левада», відрізаний від групи, беззбройний, потрапив у полон. Він був засуджений на 25 років концтаборів. Брав активну участь в організації повстання в'язнів у Норильську 1954 року, за що одержав додатково 2 роки ув'язнення.

Звільнений під час «хрущовської відлиги», у 1964 році повернувся в Україну. Врешті, 1965 року одружився і знайшов притулок в Івано-Франківську. Проте й тут не давала спокою каральна система. Не піддався. Мав неабиякий хист, писав вірші, малював, складав пісні. Тяжка недуга вирвала його з життя у травня 1995 року. Поховали хорунжого «Леваду» на Чукалівському кладовищі, на почесній алеї членів Братства ОУН і УПА.

Хочеться вірити, що з часом пісня буде виконуватися з оригінальним, повстанським текстом і оголошенням: «Автор слів – хорунжий УПА Роман Вінтоняк».

Ось який справжній текст пісні «ІЗ СИРОМ ПИРОГИ»:

Стрелець із сотні «Клима»
Мав років двадцять три,
Любив він Україну
І... з сиром пироги
ПРИСПІВ:

Ой, чула, чула, чула,
Ой, чула, чула ти,
Любив він Україну
Із сиром пироги

Пішов стрелець у стежу
В далекі терени,
І вистежив дівчину,
Що несла... пироги
ПРИСПІВ.

Дівчино, мені мила,
Чи знаєш мої сни
Та мрії про Україну
І... з сиром пироги?
ПРИСПІВ.

Дівчина як почувла
Стрелецькі мрії-сни,
В ідразу запросила
На свіжі пироги.
ПРИСПІВ.

В густі присіли трави,
Близенько, як могли,
Дівчина стрільця гладить,
А він... їсть пироги.
ПРИСПІВ.

Та тут на раз, крий, Боже,
Набігли вороги,
Заскочили дівчину
Із сиром пироги.
ПРИСПІВ.

Стрелець мав довгі ноги,
Проскочив береги,
Чим дуж прибіг до сотні
І крикнув: «Вороги!»
ПРИСПІВ.

Пішла чота в атаку,
Розбіглись вороги,
Дівчина врятувалась,
А з нею пироги.